

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gegužės 31 d.*

Byloje T-272/02

Comune di Napoli (Italija), atstovaujama advokatų M. Merola, C. Tesauro,
G. Tarallo ir E. Barone,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą L. Flynn ir A. Aresu, nurodžiusių adresą
dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: italų.

dėl prašymo panaikinti Komisijos sprendimą, nurodytą 2002 m. birželio 11 d. rašte Italijos ekonomikos ir finansų ministerijai, dėl finansinės pagalbos iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) (pagalba Nr. 850503066) nutraukimo ir netiesioginio prašymo ištaisyti finansinę ataskaitą, susijusią su suteikta pagalba iš ERPF (pagalba Nr. 850503067), atmetimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. liepos 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

¹ 1981 m. liepos 24 d. ieškovė patvirtino bendrovės *Metropolitana di Napoli SpA* pateiktą metro (1 linijos) tiesimo projektą Neapolyje (Italija), kurio tikslas sujungti

Garibaldi ir *Colli Aminei* stoteles. Ši linija visų pirma apima atkarpą tarp *Dante* ir *Vanvitelli* stotelių, kurioje yra šios stotelės: *Dante*, *Museo*, *Materdei*, *Salvator Rosa*, *Cilea* ir *Vanvitelli*.

- 2 Komisija, vadovaudamasi 1984 m. birželio 19 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1787/84 dėl Europos regioninės plėtros fondo (OL L 169, p. 1) su daliniais pakeitimais, padarytais 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3641/85 (OL L 350, p. 40), 20 straipsnio 2 dalimi ir 22 straipsnio 4 dalimi, Italijos Respublikai skirtu 1988 m. vasario 16 d. Sprendimu C (88) 0166/038 (toliau – 1988 m. vasario 16 d. Sprendimas) suteikė finansinę pagalbą iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) dalies šiam projektui įgyvendinti, būtent atkarpai *Museo-Cilea* tiesti ir *Materdei* stotelės statybai (toliau – projektas Nr. 850503067). Ši pagalba sudarė 50 % reikalavimus atitinkančių projekto Nr. 850503067 viešųjų išlaidų (156 963 000 000 Italijos lirų (ITL), t. y. maksimalią 78 481 500 000 ITL dydžio sumą (toliau – pagalba Nr. 850503067). Projekto bendra investicijų suma buvo įvertinta 156 963 000 000 ITL.

- 3 Komisija pagal tas pačias Reglamento Nr. 1787/84 nuostatas Italijos Respublikai skirtu 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimu C (89) 2178/021 (toliau – 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimas) suteikė antrą pagalbą iš ERPF kitai 1 linijos projekto daliai įgyvendinti, būtent atkarpai *Dante-Museo* tiesti ir *Museo* ir *Dante* metro stotelės statybai (toliau – projektas Nr. 850503066). Šios pagalbos suma sudarė 35,22 % reikalavimus atitinkančių projekto Nr. 850503066 viešųjų išlaidų (227 153 000 000 ITL), t. y. maksimalią 80 000 000 000 ITL dydžio sumą (toliau – pagalba Nr. 850503066). Projekto bendra investicijų suma buvo įvertinta 227 153 000 000 ITL.

- 4 Pagalba iš ERPF (pagalba Nr. 850503068) taip pat buvo skirta tiesti atkarpą *Cilea-Vanvitelli* ir statyti *Salvator Rosa* bei *Cilea* metro stoteles (1987 m. kovo 3 d. Komisijos sprendimas C (87) 250/27). Ši pagalba šiame ieškinyje nėra ginčijama.

- 5 Ieškovė teigia, kad suinteresuotos Italijos valdžios institucijos savo sprendimuose (1981 m. liepos 24 d. ieškovės sprendimas, 1982 m. rugpjūčio 7 d. Italijos transporto ministerijos sprendimas ir 1983 m. vasario 2 d. Kampanijos regiono (Italija) sprendimas) dėl 1 linijos tiesimo projekto patvirtinimo „iš pradžių buvo už (*Metropolitana di Napoli*) pateikto projekto dalinį pakeitimą, susijusį su *Museo* stotele (pagalba Nr. 850503066)“. Šiuo pakeitimu buvo siekiama išvengti atitinkamų antžeminių darbų, kad nebūtų smarkiai sutrikdytas kelių eismas.

- 6 Ieškovė teigia, kad 1991 m. Italijos valdžios institucijos nusprendė (ji būtent nurodo 1991 m. gegužės 14 d. savivaldybės sprendimą Nr. 257) pakeisti pirminį projektą – *Museo* metro stotelę padaryti požeminę ir ją perkelti *Dante* metro stotelės link. Dėl to reikėjo pratęsti (nuo 638 m iki 1 160 m) *Museo-Materdei* atkarpą, sutrumpinti (nuo 450 m iki 405 m) *Dante-Museo* atkarpą, tad padidėjo darbų sąnaudos.

- 7 1999 m. spalio 28 d. mokėjimų agentūra – šiuo atveju Italijos finansų ministerijos plėtros ir sanglaudos politikos departamentas – pateikė Komisijai prašymą išmokėti finansinės pagalbos Nr. 850503067 likutį. Mokėjimo agentūra nurodė, kad bendra investicijų suma bei reikalavimus atitinkančios projekto Nr. 850503067 viešosios išlaidos siekia 225 473 000 000 ITL ir kad likutis, kuris susidaro iš 1988 m. vasario 16 d. Sprendimu nustatytos maksimalios sumos (78 481 500 000 ITL) atėmus jau sumokėtą pagal šią pagalbą (62 785 200 000 ITL), yra 15 696 300 000 ITL.

- 8 Tą pačią dieną mokėjimo agentūra Komisijai taip pat padavė prašymą išmokėti antrą pagalbos Nr. 850503066 dalį.
- 9 2000 m. balandžio 7 d. pagalbos Nr. 850503067 mokėjimas buvo nutrauktas (žr. 12 punktą).
- 10 2001 m. vasario 26 d. mokėjimo agentūra persiuntė Komisijai su pagalba Nr. 850503066 susijusį dokumentą „2001 m. sausio 11 d. patikrinimo lapo ištrauka“. Šiame dokumente, be kita ko, nurodyta:

„8. Dėl atliktų darbų ir suteikto finansavimo iš ERPF:

80 milijardų (ITL) pagalba <...> Nr. 850503066 <...> buvo skirta nutiesti Neapolio 1 metro liniją, pastatant šiuos objektus:

— *Museo* stotelę,

— *Dante* stotelę,

— *Museo-Dante* linijos tunelį.

Investicijų išlaidos Bendrijos sprendimo priėmimo dieną buvo įvertintos 227,153 milijardų (ITL).

Buvo numatyta „po atviru dangumi“ pastatyti *Museo* ir *Dante-Museo* stoteles, dėl ko didelės apimties darbų atlikimo laikotarpiu būtų uždaryti viešieji keliai <...>

Transporto ministerija, Kampanijos regionas ir (ieškovė), laikydamos šį sprendimą nesuderinamu su miesto kelių eismo problemomis, paprašė pakeisti projektą dėl *Museo* stotelės ir *Dante-Museo* tunelių statybos, numatant jas statyti po žeme, kad šių darbų atlikimo laikotarpiu nekliudytų antžeminiam kelių eismui.

Atsižvelgiant į maksimalų šios linijos kelių nuolydį, dėl statybos darbų pažeminimo būtina pratęsti nuo *Museo* stotelės į viršų kylančią tunelio dalį (*Materdei-Museo* atkarpa, kuriai skirta pagalba <...> Nr. 850503067).

Priede pateiktame brėžinyje <...> aiškiai pavaizduotas linijos pasikeitimas ir *Museo* stotelės perkėlimas.

Dėl šio perkėlimo buvo sutrumpinta *Museo-Dante* atkarpa (apie kurią kalbama sprendime, dėl kurio pateikiama ši ataskaita).

Sudarant padarytų išlaidų, susijusių su *Materdei-Museo* atkarpos (pagalba Nr. 850503067), finansinę ataskaitą, linijos, kylančios į viršų nuo *Museo* stotelės, pratęsimo išlaidos (dėl, kaip minėta, *Museo* stotelės lygio žeminimo) buvo priskirtos šiai atkarpai, todėl jos bendros sąnaudos padidėjo iki 225 795 934 379 ITL, palyginti su Bendrijos sprendime numatytais 156 963 000 000 ITL išlaidomis, dėl ko sąnaudos buvo viršytos 68 832 934 379 ITL.

Pažymėtina, kad: i) dalys yra padalytos tik finansiniu požiūriu, nes jos susijusios su vienu projektu, ir (dalys) tarpusavyje glaudžiai susijusios tiek jų įgyvendinimo, tiek funkcionalumo požiūriais; ii) išlaidos, patirtos siekiant pratęsti į viršų nuo *Museo* stotelės kylančią dalį, yra priskirtinos šios stotelės lygio pažeminimui ir fiziniam perkėlimui; iii) dėl šio perkėlimo sutrumpėjo (nuo 450 m iki 405 m) *Museo-Dante* linija; iv) kaip matyti iš priede <...> pateikto plano, bendras šių dviejų atkarpų tunelio ilgis (1 160 metrai + 405 metrai = 1 565 metrai) yra didesnis nei numatytas pirminiuose patvirtintuose projektuose (638 metrai + 450 metrai = 1 088 metrai); v) su šiuo pratęsimu susijusių išlaidas pagrindžiančių dokumentų priskyrimas *Materdei-Museo* atkarpai, o ne *Museo-Dante* atkarpai (apimančiai *Museo* stotelės statybos išlaidas) įvyko dėl klaidos, padarytos nurodant ERPF sprendimų pavadinimus; vi) perkėlus šio *Materdei-Museo* atkarpos pratęsimo išlaidas *Dante-Museo* atkarpai bet kuriuo atveju ERPF prašymo Nr. 850503067 (pagalbos mokėjimas jau nutrauktas) atžvilgiu yra labai viršijamos sąnaudos; vii) jeigu šis perkėlimas būtų nepriimtinas, šio ERPF prašymo Nr. 850503066 pagrindžiantys dokumentai neapimtų visų lėšų, dėl ko dalis bendros pagalbos taptų nefinansuojama; viii) be jokio pateisinimo būtų pakenkta visai priemonei: būtų negauta dalis pagalbos (susijusios su ERPF prašymu Nr. 850503066) sumos, nepaisant to, kad bendram projektui reikėjo atlikti didesnės apimties darbus ir kad patirtos bendros išlaidos pasirodė esančios didesnės nei numatytos ir patvirtintos.

Atsižvelgdami į šią informaciją mes manome, kad (ieškovės) paduotas prašymas yra logiškas, priimtinas ir pagrįstas, siekiant patvirtinti dalį išlaidų, patirtų žeminant *Museo* stotelės lygį, kurios anksčiau pagal šią pagalbos priemonę buvo priskirtos ERPF sprendimui Nr. 850503067.“

- 11 Tame pačiame dokumente, atsižvelgiant į tai, ar bus pritarta „išlaidų perskirstymui“, mokėjimo agentūra numatė du pagalbos Nr. 850503066 „finansinio patvirtinimo“ variantus. Pirmuoju atveju („neperskirstant išlaidų“) iki kontrolės dienos patirtos bendros reikalavimus atitinkančios išlaidos buvo 187 181 583 042 ITL, o pagalbos likutis – 1 161 353 547 ITL. Antruoju atveju („perskirstant išlaidas“) iki kontrolės dienos patirtos bendros išlaidos ir likutis buvo atitinkamai 230 957 083 117 ITL ir 15 236 000 000 ITL.

- 12 2001 m. kovo 7 d. raštu Komisija atsakė į šį 2001 m. vasario 26 d. raštą. Ji nurodė:

„<...>

Dėl dviejų pagalbų Nr. 850503066 ir Nr. 850503067 yra paduoti du atskiri Italijos valdžios institucijų prašymai, todėl joms skirti du atskiri Bendrijos sprendimai (atitinkamai 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimas C (89) 2178 021 ir 1988 m. vasario 16 d. Sprendimas C (88) 0166 038).

Remiantis mūsų tarnybos turimais dokumentais neatrodo, kad Italijos valdžios institucijos laiku būtų persiuntusios projekto dalinius pakeitimus, dėl kurių pasikeitė finansinis modelis.

Bendrijos finansiniame reglamente nustatyta, kad biudžetiniai įsipareigojimai turi tiksliai atitikti įvykdytus mokėjimus bei teisinius įsipareigojimus, kylančius pagal konkrečius Komisijos sprendimus.

Pagalbos Nr. 850503067 išmokėjimas buvo baigtas 2000 m. balandžio 7 d. gavus paskutinį mokėjimo prašymą, kurį 1999 m. spalio 28 d. pateikė jūsų ministerija.

Atsižvelgdami į anksčiau nurodytus samprotavimus, mes manome, jog galutinis pagalbos Nr. 850503066 finansinis patvirtinimas turi būti atliktas remiantis pirmuoju variantu („neperskirstant išlaidų“), kuris nurodytas prie minėto jūsų laiško pridėtos kontrolės ataskaitos 7 puslapyje.

<...>“

- 13 2001 m. kovo 26 d. mokėjimo agentūra padavė Komisijai prašymą išmokėti 15 236 000 000 ITL pagalbos Nr. 850503066 likutį, nurodydama, jog reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų suma yra 227 153 000 000 ITL, o bendrųjų investicijų išlaidų – 230 957 000 000 ITL.

- 14 Tą pačią dieną mokėjimo agentūra išsiuntė Komisijai ir prašymą išmokėti pagalbos Nr. 850503067 likutį, pakeičiantį 1999 m. spalio 28 d. prašymą. Naujas reikalaujamas likutis išliko 15 696 300 000 ITL, tačiau bendros investicijų išlaidos ir reikalavimus atitinkančios viešosios išlaidos buvo atitinkamai tik 185 252 000 000 ITL ir 156 963 000 000 ITL. Ieškovė teismo posėdyje pažymėjo, kad šiuo prašymu mokėjimo agentūra siekė, jog būtų ištaisytas ne šios pagalbos likutis, bet jos reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų patvirtinimas.
- 15 2001 m. balandžio 2 d. įvykusiame posėdyje Komisija mokėjimo agentūrai patvirtino savo poziciją, kurią ji išdėstė savo 2001 m. kovo 7 d. rašte.
- 16 2001 m. gegužės 11 d. Komisija išsiuntė mokėjimo agentūrai pasiūlymą nutraukti pagalbą Nr. 850503066, „pagrįstą pozicija, kuri buvo išdėstyta 2001 m. kovo 7 d. <...> rašte <...> ir patvirtinta (2001 m. balandžio 2 d.) posėdyje“. Šis pasiūlymas grindžiamas 187 181 583 042 ITL dydžio reikalavimus atitinkančiomis viešosiomis išlaidomis bei pagalba iš ERPF, kurios suma yra 65 922 645 280 ITL (vietoje iš pradžių numatytų 80 000 000 000 ITL), o tai sudaro 35,22% reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų. Ji pasiūlė suinteresuotosioms valdžios institucijoms jai pranešti savo galimas pastabas per trijų savaičių terminą.
- 17 Mokėjimo agentūra ir Kampanijos regionas atitinkamai 2001 m. gegužės 21 d. ir birželio 5 d. raštuose pateikė Komisijai pastabas.
- 18 2001 m. rugsėjo 12 d. raštu Italijos Respublikai Komisija patvirtino 2001 m. gegužės 11 d. pasiūlymą ir pasiūlė Italijos valdžios institucijoms jai pranešti savo galutinę poziciją per dviejų mėnesių terminą.

- 19 20017 m. gruodžio 6 d. raštu ieškovė išreiškė Komisijai savo „tvirtą ir visišką nesutikimą su pasiūlymu nutraukti pagalbą (Nr. 850503066)“.
- 20 Mokėjimo agentūra savo 2002 m. kovo 13 d. pranešime, parengtame po Komisijos prašymo pateikti informaciją, konstatavo, kad pagalbos Nr. 850503066 ir pagalbos Nr. 850503067 išlaidos, nesusijusios. Ji nurodė, kad 40 221 000 000 ITL dydžio sumą, gautą iš 1999 m. spalio 28 d. rašte deklaruotų bendrų investicijų išlaidų, susijusių su projektu Nr. 850503067 (225 473 000 000 ITL), atėmus 2001 m. kovo 26 d. prašyme ištaisyti finansinę ataskaitą deklaruotas išlaidas (185 252 000 000 ITL), sudaro: tunelio *Materdei-Museo* pratęsimo darbai, su šiuo pratęsimu susiję tvirtinimo darbai ir su šiais pratęsimo darbais bei tvirtinimu susiję koncesijos mokesčiai.
- 21 Savo pranešime mokėjimo agentūra taip pat pažymėjo, kad 2001 m. kovo 26 d. prašymas ištaisyti finansinę ataskaitą buvo parengtas dėl „būtinumo priskirti *Materdei-Museo* tunelio pratęsimo sąnaudas <...> prie ERPF pagalbos Nr. 850503066 lėšų, nes jos atsirado dėl *Museo* stotelės pažeminimo ir perkėlimo“. Ji padarė išvadą, kad 2001 m. kovo 26 d. rašte (žr. 13 punktą) pateiktas prašymas išmokėti pagalbos Nr. 850503066 likutį buvo „visiškai pagrįstas“.
- 22 2002 m. birželio 11 d. raštu, kurio kopija buvo išsiųsta ieškovei 2002 m. birželio 26 d., Komisija informavo mokėjimo tarnybą apie „savo galutinį sprendimą <...> nutraukti (pagalbą Nr. 850503066), kaip tai buvo nurodyta 2001 m. gegužės 11 d. rašte“ (toliau – ginčijamas sprendimas). Be kita ko, ji pažymėjo:

„Iš (2002 m. kovo 13 d. pranešimo) matyti, kad 39 971 416 958 ITL dydžio išlaidos, kurios anksčiau buvo deklaruotos kaip susijusios su (pagalba Nr. 850503067), buvo iš naujo priskirtos (pagalbai Nr. 850503066) galutiniame patvirtinime. Šios išlaidos yra patirtos pratęsiant *Museo-Materdei* tunelį.

Komisija teigia, kad šios išlaidos negali būti priskiriamos (pagalbai Nr. 850503066) dėl šių priežasčių:

- Komisijos sprendimuose, susijusiuose su (pagalbomis Nr. 850503066 ir Nr. 850503067), numatytas labai aiškus erdvinis skirtumas:

- 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimas <...> numato ERPF pagalbą darbams, kuriuos reikia atlikti *Dante-Museo* atkarpoje, įskaitant *Dante* ir *Museo* stoteles (pagalba Nr. 850503066),

- 1988 m. vasario 16 d. Sprendimas <...> numato ERPF pagalbą darbams, kuriuos reikia atlikti *Museo-Cilea* atkarpoje, įskaitant *Materdei* stotelę, tačiau be *S. Rosa* ir *Cilea* stotelių (pagalba Nr. 850503067),

- kadangi nurodyti *Museo-Materdei* tunelio pratęsimo darbai buvo aiškiai atlikti *Museo-Cilea* atkarpoje, jie yra susiję su (pagalba Nr. 850503067) ir jiems taikomas 1988 m. vasario 16 d. Sprendimas,

— iš mūsų turimų dokumentų aiškiai matyti, kad projekto daliniu pakeitimu, padarytu nuo 1988 m. pabaigos iki 1989 m. pradžios, buvo siekiama padidinti išlaidas pasinaudojant (pagalba Nr. 850503067) ir kad *Materdei-Museo* tunelio pratęsimo išlaidos nebuvo įtrauktos į šios pagalbos sumą.“

- 23 2002 m. rugsėjo 3 d. ieškovė, remdamasi 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, p. 1), 32 straipsnio 5 dalimi, Komisijai padavė prašymą ištaisyti galutinį pagalbos Nr. 850503066 likučio mokėjimą ir paprašė patenkinti jos „prašymą ištaisyti finansines ataskaitas, susijusias su (pagalba Nr. 850503067), kurias 2001 m. kovo 26 d. pateikė Italijos valdžios institucijos“. Ieškovė, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo pasinaudojus proceso organizavimo priemonėmis užduotą klausimą, pažymėjo, kad 2002 m. rugsėjo 25 d. nota Komisija pranešė, jog ji laikosi savo ginčijamame sprendime išdėstytos pozicijos.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 24 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2002 m. rugsėjo 4 dieną.
- 25 Komisija per nustatytą terminą nepateikė atsiliepinimo į ieškinį. Tačiau ieškovė gali prašyti Pirmosios instancijos teismo priimti sprendimą jos naudai. Kadangi ieškovė neprašė Pirmosios instancijos teismo priimti sprendimą jos naudai, pagal Pirmosios instancijos teismo 122 straipsnio 1 dalį Komisijai buvo nustatytas naujas terminas pateikti atsiliepinimą į ieškinį.

26 2002 m. gruodžio 19 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį, kuriame ji nurodė tik šiuos teiginius:

„1. 2002 m. rugsėjo 6 d. pareikštu ir tą pačią dieną Pirmosios instancijos teismo registre įregistruotu ieškiniu (ieškovė) padavė prašymą panaikinti (ginčijamą sprendimą).

2. Ieškinio įvadinėje dalyje (1–4 punktai, 3 ir 4 puslapiai) (ieškovė) teigia, kad 2002 m. rugsėjo 3 d. ji pateikė administracinį prašymą pataisyti ginčijamą sprendimą pagal šioje srityje galiojančias nuostatas ir kad ji laukia su tuo susijusių rezultatų. Šiomis aplinkybėmis ieškovė nurodo, kad ji pareiškė „ši ieškinį atsargumo sumetimais“, jog nepasibaigtų nustatytas ieškinio padavimo terminas ir jog ji pasilieka „galimybę atsiimti ieškinį šioje byloje tuo atveju, jeigu Komisija nuspręstų tęsti (pagalbos Nr. 850503066) procedūrą bei tuo pat metu patenkinti <...> prašymą ištaisyti (pagalbos Nr. 850503067) likutį, kurį mokėjimo agentūra padavė 2001 m. kovo 26 dieną.

3. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad Regioninės politikos generalinio direktorato kompetentingos tarnybos vedė derybas su (ieškove), kad ginčas būtų išspręstas ne teismo keliu. Šiomis aplinkybėmis pageidautina, kad netrukus susidarytų tokia situacija, kad (ieškovė) galėtų pagrįstai atsiimti ieškinį šioje byloje ir kad Pirmosios instancijos teismas, nepriimdamas sprendimo dėl ginčo dalyko, galėtų išbraukti šią bylą iš registro.

4. O Pirmosios instancijos teismui patartina gavus (ieškovės) pritarimą atidėti šios bylos nagrinėjimą pagal Procedūros reglamento 77 straipsnio c punktą.“

27 2003 m. kovo 10 d. Nutarimu Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas, vadovaudamasis Procedūros reglamento 77 straipsnio c punktu, nusprendė bylą sustabdyti iki 2003 m. gegužės 15 dienos.

28 2003 m. gegužės 9 d. raštu ieškovė nurodė, kad ji atsisako pateikti dubliką.

29 Imdamasis proceso organizavimo priemonių, numatytų Procedūros reglamento 64 straipsnyje, Pirmosios instancijos teismas 2003 m. rugsėjo 26 d., 2003 m. gruodžio 8 d. ir 2004 m. balandžio 6 d. raštais pasiūlė ieškovei pateikti tam tikrus dokumentus bei atsakyti į klausimus. Ieškovė įvykdė šiuos prašymus per nustatytus terminus.

30 Rašytinė proceso dalis buvo baigta 2003 m. gruodžio 23 dieną.

31 2004 m. liepos 6 d. posėdyje išklaustytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

32 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

33 Komisija pateikia tokius reikalavimus:

„Komisija turi garbės prašyti, kad:

- būtų patenkintos sąlygos, jog (ieškovė) šioje byloje galėtų pagrįstai atsiimti ieškinį,
- Pirmosios instancijos teismas nebūtų įpareigotas priimti sprendimo dėl ginčo dalyko ir galėtų išbraukti bylą iš registro,
- tuo metu Pirmosios instancijos teismas sustabdytų šios bylos nagrinėjimą,

— Pirmosios instancijos teismas pagal Procedūros reglamentą priimtų sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.“

Dėl teisės

Preliminarios pastabos

34 Reikia pateikti tam tikras preliminarias pastabas dėl pagalbų Nr. 850503066 ir Nr. 850503067 bei 1988 m. vasario 16 d. ir 1989 m. gruodžio 21 d. sprendimų.

35 Iš tikrųjų ieškovė savo ieškinį didžiąja dalimi grindžia prielaida, kad šioje byloje suteikta ERPF pagalba savo pobūdžiu yra „viena“. Ji teigia, kad „visa (*Dante-Vanvitelli*) linija turi būti laikoma vienu projektu techniniu, funkcionalumo ir ekonominiu požiūriais“ ir kad ši linija buvo padalyta į tris atkarpas, būtent *Dante-Museo*, *Museo-Cilea* ir *Cilea-Vanvitelli*, „tik dėl su darbų eiga ir su struktūrinių lėšų pervedimo mechanizmu susijusių finansinių priežasčių“.

36 Su šiais teiginiais negalima sutikti. Iš tikrųjų iš bylos medžiagos aiškiai matyti, kad kiekviena iš šių trijų atkarpų, net būdamos stambaus investicinio projekto dalys (t. y. I linijos tiesimas, neskaičiuojant *Dante-Vanvitelli* atkarpos), yra atskiras projektas ir kad kiekvienam iš šių projektų buvo skirta atskira pagalba iš ERPF. Ši pagalba buvo

suteikta trimis skirtingu laiku priimtais atskirais, atsižvelgiant į tris atskirus Italijos valdžios institucijų prašymus, Komisijos sprendimais, kuriuose, be kita ko, buvo numatytas skirtingas finansinis įnašas.

- 37 Kalbant konkrečiai apie pagalbą Nr. 850503066, jai buvo taikomas 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimas, priimtas gavus Italijos valdžios institucijų 1985 m. lapkričio 18 d. prašymą Nr. 85/IT-03/064/CA. Projektas, kuriam ši pagalba buvo suteikta, yra skirtas *Dante* ir *Museo* stotelių bei jas sujungiančios linijos statybai. Iš pradžių buvo numatyta šį projektą įgyvendinti 1989 m. lapkričio 1 d.–1994 m. birželio 30 d. laikotarpiu. Finansinis įnašas sudarė 35,22 % nuo atliekant šiuos darbus patirtų viešųjų išlaidų.
- 38 O pagalbai Nr. 850503067 buvo taikomas 1988 m. vasario 16 d. Sprendimas, priimtas atsižvelgiant į 1985 m. lapkričio 18 d. Italijos valdžios institucijų prašymą Nr. 85/IT-03/065/CA. Projektas, kuriam įgyvendinti buvo suteikta pagalba, apima *Materdei* stotelės ir *Museo-Cilea* atkarpos statybą. Iš pradžių šį projektą buvo numatyta įgyvendinti laikotarpiu nuo 1987 m. gruodžio mėn. iki 1990 m. gruodžio mėn. Finansinis įnašas sudarė 50 % nuo atliekant šiuos darbus patirtų viešųjų išlaidų.
- 39 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo tris ieškinio pagrindus. Pirmasis susijęs su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, antrasis – su „materialinio teisingumo principo“ pažeidimu, o trečiasis – su motyvavimo trūkumu.
- 40 Visų pirma reikėtų išnagrinėti ieškinio pagrindą, susijusį su „materialinio teisingumo principu“ pažeidimu.

Dėl antro ieškinio pagrindo, susijusio su „materialinio teisingumo principo“ pažeidimu

- 41 Visų pirma ieškovė pakartoja, kad *Dante-Museo* ir *Museo-Materdei* linijų dalių tiesimas yra vienas projektas, nedalomas techniškai, funkcionalumo prasme ir ekonomiškai“.
- 42 Ji pateikia šiuos paaiškinimus:
- visų pirma, mokėjimo agentūra tik išskirstė reikalavimus atitinkančias išlaidas „pagal darbų vietą, neatsižvelgdama į įgyvendinamo projekto dalinį pakeitimą“, dėl ko „vadovaujantis tokiu principu *Museo-Materdei* atkarpai priskirtinos lėšos“ gerokai padidėjo, o „pagalbos Nr. 850503067 (bendro finansavimo dalis) smarkiai ir nepagrįstai sumažėjo“,
 - atsižvelgiant į tai, kad pakeitus „bendro kredito“ paskirstymą tarp dviejų aptariamų pagalbų, priskiriant pagalbai Nr. 850503067 pagal pagalbą Nr. 850503066 skirto kredito dalį, Komisijai reikėjo priimti naują sprendimą, mokėjimo agentūra buvo labiau linkusi prašyti ištaisyti pagalbos Nr. 850503067 finansinę ataskaitą, siekdama iš jos išskaičiuoti išlaidas, kurios atsirado pratęsiant dalį linijos, ir priskirti jas pagalbai Nr. 850503066,
 - iš tikrųjų mokėjimo agentūra manė, kad „šios išlaidos galėjo taip pat būti priskirtos (pagalbai Nr. 850503066) remiantis funkcionalumo kriterijumi, o ne

darbų vykdymo vietos kriterijumi, nes jos buvo patirtos <...> keičiant su *Museo stotele* susijusį projektą, kuriam buvo skirta (pagalba Nr. 850503066)“,

- todėl mokėjimo agentūra savo prašyme išmokėti pagalbos Nr. 850503066 likutį nurodė bendrąsias išlaidas 230 957 000 000 ITL ir tuo pat metu paprašė ištaisyti pagalbos Nr. 850503067 finansinę ataskaitą,

- išlaidų, deklaruotų kaip atitinkančių reikalavimus, padidinimas pagal pagalbą Nr. 850503067 nepadidino šios pagalbos sumos, tačiau dėl *Dante-Museo* atkarpos sutrumpinimo sumažėjo pagalbos Nr. 850503066 suma.

43 Atsižvelgdama į šiuos įvairius dalykus, ieškovė mano, kad Komisija, atmesdama prašymą ištaisyti finansinę ataskaitą ir sumažindama pagalbos Nr. 850503066 sumą, „nes nepakako reikalavimus atitinkančių išlaidų (jos jau buvo klaidingai priskirtos pagalbai Nr. 850503067), nepaisydama to, kad patirtos bendrosios išlaidos pasirodė didesnės nei numatytos ir kad buvo pripažinta, jog darbai padaryti pagal projektą“, elgėsi pernelyg formaliai ir nepagrįstai. Taip veikdama Komisija akivaizdžiai pažeidė „materialinio teisingumo principą“.

44 Ieškovė priduria, kad jeigu Komisija iš tikrųjų „išlaidų priskyrimo funkcionalumo kriterijų“, kuri mokėjimo agentūra taikė prašyme ištaisyti (finansinę ataskaitą), būtų laikiusi nepriimtiniu, ji būtų turėjusi apie tai laiku pranešti Italijos valdžios institucijoms bei joms nurodyti taikytiną teisingą procedūrą. Ji mano, kad Komisija turėjo rasti paprastą formalų šios problemos sprendimą ir taip išvengti žalos jai padarymo.

- 45 Pirmosios instancijos teismas mano, kad, priešingai nei teigia ieškovė, ginčijamas sprendimas yra visiškai pagrįstas ir kad jis nebuvo priimtas pernelyg formaliai.
- 46 Šis sprendimas būtent pateisinamas būtinybe užtikrinti tinkamą Bendrijos finansinės pagalbos sistemos veikimą ir teisingą Bendrijos lėšų finansinį valdymą. Jis atitinka principą, jog kiekvienos finansinės pagalbos teisinis ir finansinis pagrindas yra griežtai apibrėžtas Bendrijos pagalbą suteikiančiame sprendime.
- 47 Kaip teisingai pažymėjo Komisija ginčijamame sprendime, 1988 m. vasario 16 d. ir 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimuose nustatytas „labai aiškus erdvinis skirtumas“. Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad projekte Nr. 850503067 nustatyti ir 1988 m. vasario 16 d. Sprendime apibrėžti darbai yra susiję su *Museo-Cilea* atkarpos nutiesimu, apimant *Materdei* stotelę, tačiau be *Salvator Rosa* ir *Cilea* stotelių; projekte Nr. 850503066 numatyti darbai, kuriems taikomas 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimas, yra susiję su *Dante-Museo* atkarpos statyba, apimant tas dvi stoteles.
- 48 Iš bylos medžiagos taip pat matyti (žr. būtent 10 punkte nurodytą dokumentą „2001 m. sausio 11 d. patikrinimo lapo ištrauka“ ir 20 punkte minėtą 2002 m. kovo 13 d. mokėjimo agentūros ataskaitą), kad šioje byloje nagrinėjamos išlaidos išimtinai atitiko darbus, kurie buvo atlikti už *Museo* stotelės ribų ir susiję su *Museo-Materdei* linijos pratęsimu.
- 49 Neginčytina, kad išlaidos ir darbai yra susiję su projektu Nr. 850503067, o ne su projektu Nr. 850503066. Kaip tik taip šitai iš pradžių suprato ir mokėjimų agentūra, savo 1999 m. spalio 28 d. mokėjimo prašyme nurodydama išmokėti pagalbos

Nr. 850503067 mokėtiną likutį 225 473 000 000 ITL, kuris apima viską – bendras investicijų išlaidas ir reikalavimus atitinkančias viešąsias išlaidas.

- 50 Atsižvelgiant į tai, kad 1988 m. vasario 16 d. Sprendime buvo numatyta pagalba maksimaliai 78 481 500 000 ITL dydžio sumai, Komisija pagrįstai išmokėjo tik šią sumą, nepaisydama to, kad bendros viešosios projekto Nr. 850503067 išlaidos pasirodė didesnės nei buvo iš pradžių numatytos.
- 51 Be to, kadangi šioje byloje aptariamos išlaidos negalėjo būti priskirtos projektui Nr. 850503066 ir jau buvo skirtos projektui Nr. 850503067, kuris nuo 2000 m. balandžio nutrauktas, Komisija negalėjo priimti 2001 m. vasario 26 d. mokėjimo agentūros pateikto varianto „perskirstant išlaidas“. Todėl ji teisingai pagalbos Nr. 850503066 sumą pripažino 65 922 645 280 ITL sumą, t. y. 35,22 % reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų (187 181 583 042 ITL).
- 52 Tačiau Pirmosios instancijos teismas mano, kad šioje byloje mokėjimo agentūros veiksmai, siekiant gauti maksimalaus dydžio 80 000 000 000 ITL išmoką, numatytą 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendime, pateikus paprastą prašymą ištaisyti išlaidų, susijusių su projektu Nr. 850503067, finansinę ataskaitą, buvo neteisėtas.
- 53 Viena vertus, iš tikrųjų šis prašymas buvo paduotas tuomet, kai maždaug prieš metus pagalba Nr. 850503067 buvo galutinai nutraukta, o aptariamos viešosios išlaidos priskirtos projektui Nr. 850503067.

- 54 Kita vertus, bet kuriuo atveju paprasto prašymo ištaisyti finansinę ataskaitą padavimas net ir laiku – iki pagalbos Nr. 850503067 nutraukimo – neleistų ieškovei gauti to, ko ji tikisi. Iš tikrųjų, kaip tai Komisija jau keletą kartų nurodė teismo posėdyje, kompetetingos Italijos valdžios institucijos turėjo pateikti Komisijai, vėliausiai joms tvirtinant *Dante-Vanvitelli* atkarpos dalinius pakeitimus, formalų prašymą pakeisti 1988 m. vasario 16 d. ir 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimus, kad būtų iš naujo įvertintos kiekvieno iš šių aptariamų dviejų projektų bendrosios investicijų išlaidos ir reikalavimus atitinkančios viešosios išlaidos. Gavus tokią prašymą, būtų galima iš naujo apibrėžti su kiekvienu iš dviejų projektų susijusius darbus arba pakoreguoti dviejų Bendrijos pagalbų sumas.
- 55 Konstatuotina, kad šioje byloje toks formalus prašymas niekada nebuvo pateiktas. Komisijai išsiųstas 1988 m. lapkričio 8 d. *Metropolitana di Napoli* laiško, kurią ieškovė pateikė atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą raštu, šiuo atžvilgiu nepakanka, nes jame tik pristatoma darbų eiga įvairiose 1 linijos atkarpose. Kalbant konkrečiai apie *Museo-Materdei* atkarpą, ši bendrovė iš esmės tik nurodė, kad ieškovė norėjo patvirtinti „dalinio pakeitimo projektą“.
- 56 Be to, ieškovė nepateikė jokių įrodymų, grįsdama savo tvirtinimą, kad Komisija „buvo nuolat informuojama apie (aptariamų) pakeitimo projektu pirminiam projektui padarytus dalinius pakeitimus“. Iš to, ką ji perdavė Pirmosios instancijos teismui atsakydama į jo rašytinį prašymą pateikti šiuo klausimu paaiškinimus, daugiausia galima nustatyti, kad Italijos valdžios institucijoms pateikiant prašymus skirti pagalbą iš ERPF, Komisija buvo informuota, jog prieš keletą metų buvo svarstyta galimybė nevykdyti antžeminių *Museo* stotelės statybos darbų. Dėl

„savivaldybės sprendimo“, kuriuo ieškovė rėmėsi pateikdama pirmąjį ieškinio pagrindą (žr. 61 punktą) ir kuris greičiausiai yra 1991 m. gegužės 14 d. savivaldybės sprendimas Nr. 257 (žr. 6 punktą), be to, kad jo nėra byloje, pakanka konstatuoti, kad nėra jokių įrodymų, jog jis kada nors buvo perduotas Komisijai.

57 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas mano, kad ieškovė negali rimtai prieštarauti Komisijai, jog ji laiku neinformavo Italijos valdžios institucijų apie tai, kad išlaidų priskyrimo kriterijus, kurio jos laikėsi, nebuvo teisėtas, ir nenurodė teisingos procedūros, kurios reikėjo laikytis. Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad tik 2001 m. vasario 26 d. (žr. 10 punktą) mokėjimo agentūra pirmą kartą pateikė Komisijai savo du išlaidų priskyrimo variantus. Jau 2001 m. balandžio 2 d. Komisija surengė posėdį su mokėjimų agentūra, kuriame jai priminė motyvus, dėl kurių manė, jog variantas „su išlaidų perskirstymu“ yra atmestinas. Be to, 2001 m. gegužės 11 d. Komisija išsiuntė mokėjimo agentūrai pasiūlymą nutraukti pagalbą Nr. 850503066, aiškiai remdamasi savo 2001 m. kovo 7 d. raštu ir 2001 m. balandžio 2 d. posėdžiu (žr. 16 punktą).

58 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ieškinio pagrindą, susijusį su „materialaus teisingumo principo“ pažeidimu, reikia atmesti.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

59 Ieškovė teigia, kad Komisija, sumažindama pagalbos Nr. 850503066 dydį, palyginti su 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendime numatyta suma, ir atmesdama prašymą ištaisyti pagalbos Nr. 850503067 finansinę ataskaitą, pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą.

60 Ji teigia, kad savo ankstesniu elgesiu Komisija sukėlė pagrįstų lūkesčių, jog jai bus pervesta visa pagalba Nr. 850503066.

61 Grįsdama šį teiginį ieškovė nurodo tai:

- Komisijai buvo pranešta apie „savivaldybės sprendimo, susijusio su *Museo* stotelės statybos ir tunelio *Museo-Materdei* linijoje tiesimo projektu“,

- ji buvo informuota apie techninį būtinumą perkelti *Museo* stotelę *Dante* stotelės link, dėl ko, viena vertus, turėjo sutrumpėti *Dante-Museo* atkarpa ir pailgėti *Museo-Materdei* atkarpa, taip pat joje esantis tunelis bei, kita vertus, padidėti bendras linijos ilgis,

- Komisija niekada neprieštaravo dėl šio projekto pakeitimo ir neabejojo jo techniniu sprendimu ir „ekonominiu pagrįstumu“,

- Komisija niekada nenurodė, kad dėl šio pakeitimo įgyvendinimo „pagalba projektui turės būti dėl finansinių sumetimų padalyta į dvi dalis, sumažinant bendrą pagalbą ir nepaisant investicijų padidėjimo“,

- darbai buvo atliekami visiškai laikantis numatytos tvarkos ir terminų,

- patirtos bendrosios išlaidos, susijusios su *Dante-Vanvitelli* atkarpos tiesimu, nebuvo mažesnės, bet priešingai – buvo didesnės už numatytąsias iš pradžių,

- ieškovė niekada nesitikėjo iš Komisijos, kad ji prisidės prie su projekto pakeitimu susijusių papildomų išlaidų, bet tik kad išmokės visą iš pradžių numatytąsias pagalbos sumą.

⁶² Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiekvienas ūkio subjektas, kuriam institucija sukelia pagrįstų lūkesčių, turi teisę remtis teisėtų lūkesčių apsauga (1997 m. liepos 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Interhotel prieš Komisiją*, T-81/95, Rink. p. II-1265, 45 punktas ir 1999 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Sonata prieš Komisiją*, T-126/97, Rink. p. II-2793, 33 punktas).

⁶³ Šioje byloje ieškovės nurodyti dalykai negalėjo iš esmės sukelti pagrįstų lūkesčių, kad ji turės teisę naudotis visa 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendime nurodyta suma.

⁶⁴ Iš tikrųjų, kaip buvo konstatuota 56 punkte, nėra įrodyta, jog Komisijai buvo pranešta apie „savivaldybės sprendimo dėl *Museo* stotelės ir *Museo-Materdei* linijoje esančio tunelio statybos projekto dalinį pakeitimą“. Pačia bendriausia prasme

neįrodyta, kad kompetetingos Italijos valdžios institucijos laiku ir tiksliai informavo Komisiją apie tai, kad pagalbos gavėjai darys atitinkamų finansinių projektų dalinius pakeitimus, kurių ji gali tikėtis. Tai, kad Komisija nepateikė prieštaravimų dėl šių pakeitimų tomis aplinkybėmis, nereiškia, jog ji sutiko, kad tam tikros projekto Nr. 850503067 viešosios išlaidos galėjo būti priskirtos projektui Nr. 850503066.

65 Juo labiau Komisijos elgesys negali būti aiškinamas taip, kad pati mokėjimo agentūra savo prašyme išmokėti 1999 m. spalio 28 d. pagalbos Nr. 850503067 likutį šias viešąsias išlaidas priskyrė projektui Nr. 850503067, laukdama iki pat 2001 m. vasario 26 d., kada ėmė tvirtinti, kad jos iš tikrųjų buvo susijusios su projektu Nr. 850503066.

66 Bet kuriuo atveju, kaip konstatuota šio sprendimo 54 punkte, ieškovės laukiamas rezultatas galėjo būti pasiektas tik padavus formalų prašymą pakeisti 1988 m. vasario 16 d., 1988 m. vasario 16 d. ir 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimus, tačiau toks prašymas šioje byloje niekada nebuvo pateiktas.

67 Darytina išvada, kad ieškinio pagrindas, susijęs su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, nėra pagrįstas.

Dėl trečio ieškinio pagrindo, susijusio su motyvavimo trūkumu

68 Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas yra ydingas tuo, kad jame nėra nurodyti motyvai.

- 69 Ji teigia, pirma, kad šiame sprendime Komisija aiškiai ir nedviprasmiškai neišdėstė prašymo ištaisyti pagalbos Nr. 850503067 finansinės ataskaitos atmetimo motyvų ir nenurodė priežasčių, kodėl ji manė, kad dėl projekto dalinio pakeitimo padidėjusios išlaidos turėjo būti priskirtos šiai pagalbai, o ne pagalbai Nr. 850503066.
- 70 Antra, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime nebuvo aiškiai nurodyti motyvai, kurie pateisintų pagalbos Nr. 850503066 sumos sumažinimą iš pradžių skirtos sumos atžvilgiu. Grįsdama šį reikalavimą, ji remiasi 1992 m. birželio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Cipeke prieš Komisiją* (C-189/90, Rink. p. I-3573, 16–18 punktai) ir 1994 m. gruodžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Lisrestal ir kt. prieš Komisiją* (T-450/93, Rink. p. II-1177).
- 71 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką individualaus sprendimo motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentaciją, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti jį priimti paskatinusias priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti teisminę priežiūrą. Ar motyvavimas yra pakankamas, turėtų būti sprendžiama atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes. Nėra reikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodomi visi atitinkami teisės ir fakto dalykai, nes klausimas, ar jis tenkina EB sutarties 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į tam tikro akto tekstą, bet ir į jo priėmimo aplinkybes (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 72 Iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, kad Komisija manė, jog 1989 m. gruodžio 21 d. Sprendimas buvo taikomas *Dante-Museo* atkarpoje vykdytiniams darbams, o 1988 m. vasario 16 d. Sprendimas – *Museo-Cilea* atkarpoje vykdytiniams darbams ir jog šioje byloje nagrinėjamos išlaidos turėjo būti išimtinai priskirtos pagalbai Nr. 850503067, nes jos buvo susijusios su pastarosios atkarpos darbais. Taip pat iš

ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, kad šiomis aplinkybėmis Komisija manė, jog išlaidos turėjo būti išskaičiuotos iš pagalbos Nr. 850503066 deklaruotų išlaidų, dėl ko buvo būtina sumažinti iš pradžių patvirtintą šios pagalbos sumą.

- 73 Be to, pažymėtina, jog savo 2001 m. kovo 7 d. rašte (žr. 12 punktą) Komisija aiškiai pažymėjo, kad pagalbos Nr. 850503066 ir Nr. 850503067 bei jų skyrimo sprendimai yra atskiri ir kad Italijos valdžios institucijos laiku neinformavo apie *Dante-Vanvitelli* linijos tiesimo projekto dalinius pakeitimus.
- 74 Darytina išvada, kad ieškinio pagrindą, susijusį su motyvavimo trūkumu, reikia atmesti.
- 75 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 76 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Šioje byloje Komisija prašė Pirmosios instancijos teismo priimti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų „pagal Procedūros reglamentą“. Šis reikalavimas neturi būti laikomas prašymu priteisti iš ieškovės bylos nagrinėjimo išlaidas (žr. šiuo klausimu 1992 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Burban prieš Parlamentą*, C-255/90 P, Rink. p. I-2253, 26 punktą). Vadinasi, kiekviena šalis pati padengia savo bylos nagrinėjimo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Kiekviena šalis pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Paskelbta 2005 m. gegužės 31 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

P. Lindh